

По той бік гір, за лугом, стояв неходжений, небачений густий ліс. У самісінькій його гущавині жила стара ведмедиця. У неї було два сини. Коли ведмедики піросли, вони вирішили, що підуть світом щастя шукати. І вирушили в далеку дорогу.

Ішли вони, йшли. Й ось усі їхні запаси скінчилися. Ведмедики зголоділи. Засмучені, плелись вони одне біля одного.

— Ех, як же їсти хочеться! — пожалілося молодше ведмежа.

— І мені хочеться! — пробурмотіло старше.